

A tartalomról:

„... óvd szívedet mert, onnan indul ki az élet”	2
Három bekezdés a háború kapcsán	2
Mozaikok a múltból	3
„Nagyobb boldogság adni, mint kapni”	4
Utolsó vacsora	4
Eljő az ÚR	5
Ordass Lajos imádsága	6
Tűz a gyülekezeti házban	6
Menekültek Nagyvelegen	7

Áldott ünnepet kívánunk
minden kedves Testvérünknek!

Közel az Úr mindenkihez,
aki hozzá kiált, mindenki-
hez, aki tiszta szívből hívja.

(Zsoltárok 145,18)

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2022. I. szám

Húsvéti áhítat

„Elindult tehát Péter és a másik tanítvány, és elmentek a sírhoz. Együtt futott a kettő, de a másik tanítvány előrefutott, gyorsabban, mint Péter, és elsőnek ért a sírhoz. Behajolt, és látta, hogy ott fekszenek a lepedők, de nem ment be. Nyomában megérkezett Simon Péter is, bement a sírba, és látta, hogy a lepek ott fekszenek, és hogy az a kendő, amely a fején volt, nem a lepleknél fekszik, hanem külön összegöngyölítve, egy másik helyen. Akkor bement a másik tanítvány is, aki elsőnek ért a sírhoz, és látott, és hitt. Még nem értették ugyanis az Írást, hogy fel kell támadnia a halottak közül.” (Jn. 20:3-9)

Ez Istenünk ígéje!

Helikopterek zajától hangos az ég, a közeli lőtérrel puskaropogás hallatszik. Ezt a mondatot életem során többször is kimondhattam már, hiszen katona lévén több gyakorlaton is részt vettem, de most, amikor ezen az áhítaton gondolkodom, egészen más körülmények vesznek körül, mint ezelőtt. Mégis, valahogy nyugodtságot érzek.

Pár nappal ezelőtt, egy lelki gondozói továbbképzésen, egyik előadónk épp a gyász feldolgozhatóságát hozta téma gyanánt, és egyik mondata különösen is aktuálisan cseng a fülemben: Nem lehet a semmibe menni!

Nekem nincs okom bizonytalankodni, hiszen tudom a helyem, tudom a feladatom, tudom, hogy mikor fogok újra hazatérni. Mások sajnos már nem mondhatják magukat ennyire szerencsésnek. A bizonytalanság, az információhiány, a tehetetlenség, értetlenség könnyen úrrá lesznek rajtunk. Van, hogy kicsúszik a lábunk alól a talaj, és nehéz ilyenkor a jobbra, a szebbre gondolni. Gondolhatjuk, hogy bár csak már ott tartanánk, hogy látjuk a fényt, tudjuk, hogy nem a semmibe tartunk éppen és van valami előttünk.

A szeretett tanítvány még Péternél is gyorsabb volt, látni akarta, hová lett a Mester a sírból. Bizonyosságot akart szerezni. Nem tudta mi történt, csak azt, Jézus eltűnt. Először meghalt

a kereszten, elhagyta őket, most pedig, ki tudja, hogy és miért, de eltűnt. Elrabolták talán, vagy ismét valami csoda történt? Sietett, futott lelkesen, információhoz akart jutni, ami valami fogódzkodót ad, mégis, amikor odaért megtorpant. Lelassított, elvesztette a lendületét, épp csak a fejét dugta be, hogy körülnézzen. Megijedt. Elbizonytalanodott.

Mi is hányszor meg hányszor elbizonytalanodunk, amikor nem látunk magunk előtt célt, utat, megoldást. Félelem lesz úrrá rajtunk. Van, aki ilyenkor kapkodni és sietni kezd, vagy azonnal valami megoldáson töri a fejét. Van, aki megpróbál higgadt maradni, hogy mérlegelje a lehetőségeket. Van, aki elcsügged, mert úgy látja, hogy a semmi van előtte. Egy biztos, hogy szeretne túl lenni ezen az állapoton, a tudatlanságon, a félelmen, a bizonytalanságon.

Péter bemegy a sírba, és látja, hogy Jézus nincs ott. Mégsem a valami hiányára figyel fel, hanem a valami meglétére, és pedig Jézus ígéretének meglétére, megvalósulására. Nemcsak néz, hanem lát is. A tanítvány is, belépve már lát és hisz. Jól, csak a szívvel lát az ember, halljuk sokszor Saint-Exupéry mondatát. A hittel teli szívvel már nem csak néz a tanítvány, hanem lát is.

Keresztyénként mi is láthatunk, nekünk soha sem kell a semmibe mennünk. A bizonyosság, hogy Isten egyszülött Fia, aki a földön közbenjárt értünk, minden körülményben biztos pont lehet az életünkben. Egy olyan középpont, ahová minden helyzetben visszakalauzol a szívünk. Bármikor is fog el minket a bizonytalanság, bármennyire is ijesztő az életünk, tornyosulhatnak ránk terhek, problémák, a belső szobánkba térve megláthatjuk, hogy az utunk a feltámadott Krisztushoz vezet. Mert Ő általa, Ő vele és Ő benne van mindenünk. Ne csüggedjünk ezért, amikor elbizonytalanodunk, hanem halljuk meg Jézus kopogását, aki vendégül lát minket, és együtt vacsorálunk.

Czető Bálint
teológus

**„Minden féltve őrzött dolognál jobban
óvd szívedet, mert onnan indul ki
az élet!” (Péld 4,23)**

Hamarosan itt a tavaszi szünet s vele együtt a Húsvét. A gyerekek otthon lesznek, számunkra is lesz egy-két szabad nap. De vajon mit várunk ebben a kis szünetben, mit várunk ebben az ünnepben? Talán jó volna a családdal lenni, meglátogatni őket, beszélgetni, együtt lenni. Jó volna egyet kirándulni, a barátokkal találkozni vagy éppen egy kicsit otthon lenni, pihenni, megnézni egy filmet, társasjátékozni, főzni, sütni valami finomat.

Mire vágyunk igazán? Mi tenne bennünket boldoggá? Mivel töltenénk meg szívüket ebben a néhány napban?

„Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet!” (Péld 4,23)

Szívünk az egyik legfontosabb szervünk, nélküle valóban nincs élet. Szívünk pumpálja a vért testünk minden apró zugába. Általa mozgunk, gondolkodunk, érzünk, élünk. Ha arra a korra gondolunk mikor a példabeszédek könyvének írója élt, akkor az emberek úgy vélték, hogy a szívünkhöz a gondolatok és döntések kapcsolódnak. Ehhez kötötték a tetteket, a kimondott szavakat vagy éppen a mulasztásokat. És valóban, tetteinkkel, szavainkkal életet teremthetünk. Akár egy mag ültetésére, egy gyermekre vagy éppen a másik embernek való segítségre gondolunk, életet teremthetünk.

Ha manapság a szívünkre gondolunk, inkább az érzések kerülnek előtérbe. Mikor azt mondjuk, megszakad a szívünk, vagy éppen szárnyalni érezzük azt. De vajon elválaszthatom-e a kettőt? A tetteket, a szavakat, a gondolatokat az érzésektől el tudjuk-e teljes mértékben választani? Még a legracionálisabb emberek is éreznek, és ezek hatásával vannak a tettekre. Így szerintem a válasz: nem.

De mégis mivel van tele a szívük? Mire indít bennünket? S van hely benne Jézus számára?

Blaise Pascal egy Isten alakú ürről beszél, mely bennünk van. S talán ebben a bőjti időszakban éppen ennek kitöltésére készültünk. Emlékeztünk arra, aki a bennünk lévő ürt pontosan kitöltheti, és akinek úgy tudunk örülni, hogy ruháinkat a földre terítjük, és pálmaágakat lengetve, ujongva fogadjuk. Így örül-e szívünk mikor meglátjuk őt?

Mert ha Jézust a szívünkbe fogadjuk, ha nem keresünk többé pótlékokat, valóban életet kapunk. S ennek örömhírért adhatjuk mi is tovább, hiszen új életet kaptunk.

Ámen

Imádkozzunk:

Mindenható Istenünk! Te valóban életet adsz számunkra, teljes életet. Segíts bennünket, hogy ezt meglássuk, és többé ne pótlékokat keressünk. Légy velünk az ünnepben, add, hogy neked is helyed legyen benne, s továbbadhassuk a Te örömhíredet másoknak is. Ámen

Czető Kata
beosztott lelkész

Három bekezdés a háború kapcsán

Nem a mi háborúnk – halljuk sokszor. Nem szabad belekeveredni. S mégis, a miénk lett, és belekeveredtünk, hiszen több százezer menekült Magyarországon vagy azon keresztül utazva keres biztonságot adó otthont magának legalább néhány hónapra.

Gyülekezetünk is kiveszi részét a menekültek segítésében. Több százezer forint gyűlt már össze erre a célra. A Nagyvelegi Belmissziói Otthonban – a kastélyban – elszállásolt húsztűs csoportnak sok segítséget nyújtottak testvéreink – erről bővebben olvashatnak másik cikkben –, a fehérvárcsurgói gyülekezeti ház is készen áll arra, hogy befogadjon tíz ukrán menekültet. Gyülekezetünk két családja saját otthonába várja a segítséget szenvedőket. Az egyikhez meg is érkezett Harkovból Julia és Nyika. Ők meséltek nekünk: azért indultak el, mert a szomszédos lakás erkélyére becsapódott egy rakéta. Saját maguk oltották el a tüzet, hiszen a tűzoltóság arra a területre már nem ment ki. Még nem tudják, meddig maradnak, de biztos, hogy több hónapon keresztül itt kell lenniük.

Ahogy mesélnek – s ahogy hallunk más híreket is – rádöbbenünk, milyen érték a béke, és milyen törekény érték a béke. Ha a koronavírus-járvány idején annyiszor idéztük Pál apostol szavait, akkor most se felejtsük: **Nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.** (2. Tim 1:7). Mert Jézus maga bátorít minket erre feltámadása után mondott szavaival: **Nekem adott minden hatalom mennyen és földön.** (Mt 28:18) Legyőzte a halált és feltámadott, valóban övé minden hatalom. Bár úgy tűnik, hogy birodalmak csatáznak egymással, hogy elnökök döntenek fegyverek bevetéséről, mégis Jézusé minden hatalom.

Azé a Jézusé, aki visszaparancsolta a védekezőleg kivont kardot is hüvelyébe, azé a Jézusé, aki nem kérte a mennyi seregek védelmét, mert az Ő országa nem evilágból való, nem erőszakkal uralkodik, hanem elhordozza a gonoszát. Jézusé minden hatalom, aki a kereszt megsemmisítő, kínos és magányos halálát szenvedte el. A legmélyebbre szállt, hogy minden szenvedés mélyébe zuhanót karjában tarthasson. Jézusé minden hatalom, és végül az Ő országa jön el dicsőségben. Ez ad reménységet, bizonyosságot nekünk, keresztyéneknek.

Jézusé minden hatalom – ezért az ő szolgálói maradunk, az ő képére teremtett új ember, ebben az embertelen világban.

A menekültek gondviselésének terhe hónapokon keresztül nehezedik majd ránk. Akit befogadjuk, azokat nem ismerjük, s mivel még nem volt ilyenben részünk, nem tudjuk, mivel jár a befogadás. Arra kérem Testvéreimet, hogy ne veszítsék el lendületüket, érzékenységüket a segítséget szenvedők felé, ne a hősködés szalmalángjával, hanem az elhivatottság folyton égő tüzével segítsék a köztük való szolgálatot. Abban a bizonyosságban, hogy Jézusé, a mi Urunké minden hatalom mennyen és földön.

Bencze András

Mozaikok a múltból

Az immár több mint 150 éves székesfehérvári evangélikus egyházközség működése alatt, de az azt megelőző időszakból is sok evangélikus polgár volt tevékeny részese a gyülekezet életének. Közülük többen sokat tettek Székesfehérvárért is. Néhányan mesterségük révén, mások a városi közéletben betöltött szerepüknek fogva értek el jelentős eredményeket. Közülük egyeseknek arcképe, fotója is fennmaradt, másoknak kézírását ismerjük, mert leveleiket őrizte meg az utókor. A levéltári források segítségével sokakról tudjuk azt is, hogy hol éltek, illetve mely házak birtokosai voltak, többeknek síremlékét is ismerjük.

Hosszú ideig 1901 és 1913 között volt a gyülekezet világi vezetője, vagyis felügyelője **dr. Hattyuffy** (Schvanfelder) **Dezső**, aki a megyei közigazgatásban működött, így a közélet területén is tájékozott lévén sokat tudott segíteni a közösségnek. 1851. okt. 28-án született Rácalmáson és a sárszentlőrinci evangélikus algimnázium, valamint a pesti evangélikus gimnázium után a középiskola felső osztályainak elvégzésére költözött Székesfehérvárra, ahol a katolikus főgimnáziumban érettségizett. A pesti egyetemen jogot tanult, 1872 szeptemberétől megyei tiszti aljegyző Fejér megyében. Joggyakorlata, ügyvédi vizsgája után 1877 novemberében megyei tiszti ügyész, s decembertől rendes aljegyző. Később második aljegyző, árvaszéki ülnök és helyettes elnök lett. Fiatalon a gyülekezet jegyzője 1873–75-ben, 1889-ben, 1894-ben az evangélikus iskolaszék tagja. 1900-ban adták ki A gyámhatósági közigazgatás kézikönyve című terjedelmes szakkönyvét. Hattyuffy és családja a Vörösmarty tér 6. (akkor 149.) számú házban élt, amelynek kb. két évtizedig tulajdonosai is voltak. Az 1860

körül épült házat egyes feltételezések szerint Ybl Miklós építette. Hattyuffy érdeklődött a történeti kutatás, s a régészet iránt. Mindössze húszéves volt, amikor a Székesfehérvár című hetilap 1871. június 11-i számában *Néhány szó egy létesítendő régiséggyűjtemény ügyében* című vezércikkében kezdeményezte egy városi régiségtár (múzeum) létrehozását. Két évre rá, 1873-ban megalakult Fejérvármegyei és Székesfehérvár városi történelmi és régészeti egyesület, amelynek titkára lett, s az egyesület két terjedelmes évkönyvének (1885, 1893) szerkesztője. Tagja volt a Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaságnak. Különösen a címertan és a pecséttan érdekelt, a hazai vármegyék és városok czimerei című munkája 1881-ben jelent meg, de helytörténeti kutatásokkal is foglalkozott (pl. Moha község történelmi vázlata). Munkái közül a legtöbb székesfehérvári megjelenésű. Mindezek mellett a Székesfehérvár című hetilap szerkesztője is volt. 1914. június 29-én hunyt el, szülőhelyén Rácalmáson temették el.

Mirth Ferencné Marosy Zsuzsanna (1850–1944) az evangélikus gyülekezet egyik legnagyobb támogatója volt. Segítette a Megyeház utcai kis imaház létrehozását (1873) és idősebb korában a templom építését is (1932). 27 évig (1902–1929) volt a Lórántffy Zsuzsanna Leányegylet vezetője. 1940-ben adományozta az evangélikus templom számára a 312 kg súlyú B-moll harangot. Házát, az egykori Arany Sas vendéglőt, amely sok gyülekezeti alkalomnak, ünnepségnek is otthont adott, életjáradék fejében a városra hagyta. Az épület előbb laktanya (Mirth-laktanyaként említik), majd polgári iskola lett. 1935-ben bontották le, helyén ma banképület áll. Mirth Ferencné családi síremléke az evangélikus temetőben található.

Kovács Eleonóra

Adatvédelmi tájékoztatás a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti Hírmondójával kapcsolatban

A Gyülekezeti Hírmondó rendszeres olvasójaként szeretettel köszöntjük. Ön a gyülekezeti tagok nyilvántartásáról készült listában megadta a lakcímét. Évente négy alkalommal erre a címre eljuttatjuk Önnek gyülekezeti újságunkat.

Az európai és magyar adatvédelmi jogszabályoknak (GDPR) való megfelelést, az átláthatóságot, a magán- és hitélet védelmét, az Ön személyes adatainak biztonságára vonatkozó felelősségünket kötelező érvényűnek tartjuk.

Tájékoztatjuk, hogy az Ön címét a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség irodai számítógépén tároljuk, és azt harmadik fél számára nem adjuk ki. Az adatkezelés célja, hogy a Gyülekezeti Hírmondót rendszeresen olvasó egyháztagok, az abban található hitéleti írásokat, és információkat megkapják.

A Gyülekezeti Hírmondóra vonatkozó adatkezelés egészen addig tart, amíg a listáról történő törlését nem kéri tőlünk.

E-mail címünk: szfvar@lutheran.hu

Erős vár a mi Istenünk!

„Nagyobb boldogság adni, mint kapni.” (ApCsel 20,35b)

(Gyülekezetünk önfenntartó)

Tisztelt Gyülekezeti Tagok! Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk éves Közgyűlése 2022. március 6-án volt. (A Közgyűlés időpontja az istentiszteleteken több alkalommal is hirdelve volt, tehát bárki részt tudott rajta venni)
A Közgyűlésen minden terület beszámolót tartott, és elhangzott a gazdasági beszámoló is.
Írásom indítékát éppen a gazdasági beszámolóban elhangzottak adták

Szelíd, szeretetteljes figyelemfelkeltésként írom, hogy a gyülekezetünk **önfenntartó**. Ez azt jelenti, hogy az egyházfenntartói járulékok, perselypénz és az adományok összege a fedezet a működésünkhöz. Ebből tudjuk fizetni a lelkesi javadalmakat, megbízási díjakat és az irodai adminisztrátort, a templom, a gyülekezeti ház működését (rezsi, karbantartások, a felmerülő javítások).

Állami támogatást nem kapunk!

Az alábbiakban közlöm a gazdasági beszámoló konkrét adatait.

A közel **1000 fős** gyülekezetünkből az alábbi befizetések érkeztek (Ezek a beszámoló, konkrét adatai)

Egyházfenntartói járulék és adomány 2021-ben összesen 311 címről érkezett.

Ennek megoszlása a következő:

egyházfenntartói járulék	266 cím
<u>csak adomány</u>	<u>45 cím</u>
Összesen :	311 cím

A **311 címről** érkezett befizetések nagyságrendileg a következőképpen alakultak:

100.000 Ft felett	20 címről
50.000 – 100.000 Ft között	32 címről
25.000 - 50.000 Ft között	39 címről
10.000 – 25.000 Ft között	126 címről
5.000 – 10.000 Ft között	67 címről
1.000 – 5.000 Ft között	27 címről
1.000 Ft alatt	nem érkezett befizetés.

Rendszeresen, havonta bankon keresztül utalja az egyházfenntartói járulékot 15 cím.

Az egyházfenntartói járulék összegének nagyjából a fele 40-50 címről érkezik.

Az ő befizetések nagyon sokat jelentenek gyülekezetünk fenntartásában.

Sajnos, a befizetési címek száma az előző évihez képest 25-tel csökkent

A közölt adatokból az látszik, hogy a nyilvántartásunkban szereplő evangélikus testvéreknek nagyobb része továbbra sem érzi azt, hogy egyházközségünk fenntartásunkhoz, működéséhez az ő anyagi támogatásukra is szükségünk

lenne. *Valószínűleg még most sem tudják, hogy mit jelent az, hogy egyházközségünk önfenntartó.*

Első számú kötelességünknek érzem, hogy a felsorolt problémák ellenére, az első szó a köszönetnyilvánítás legyen:

Köszönjük mindenkinek, hogy az elmúlt évben bármiféle támogatást nyújtottak egyházközségünknek, amelylyel mind a mai napig lehetővé tették gyülekezetünk fennmaradását, működését! Áldja meg az ÚR az adakozó Testvéreket!

A konkrét számszerű adatokat azért tartottam fontosnak közölni, hogy minden gyülekezeti tagunk láthassa a tényeket.

Tisztelettel és szeretettel kérem gyülekezetünk tagjait, hogy a fent megadott adatokat mérlegelve, anyagi lehetőségeinek megfelelően, segítse gyülekezetünk fenntartását!

(Nálunk nincs meghatározva az egyházfenntartói járulék konkrét összege. Iránymutató lehet az éves jövedelem **1%-a**.)

Írásom bejezéseként álljon itt Isten ígéje „...*a jókedvű adakozót szereti az Isten*”. (2 Kor. 9,7)

Prépost Károly
másodfelügyelő

Dsida Jenő: Utolsó vacsora

Kezében megtörik az ostya.
Az arca ólomszürke már.
(Szétzilált ágyán Mária töpreng:
Merre jár, jaj merre jár?)

Júdás éjsötét szemébe
kapzsi vágyak karvalya ül ki.
(Mária sóhajt csendesén;
Fájdalmas áldás Jézust szülni.)

– Bizony mondom, az Atyához megyek,
mielőtt a Vigasztalót hoznám –
(Mária susogva fohászkodik:
Vezérelj haza hozzám!)

Fáklyások lopóznak a hegyre,
az olajfák furcsán összesuhognak...
(Mária egyedül sírdogál:
Mi lesz holnap?)

Hirtelen bűgő szélvihar hördül,
a Cedron morajlón felrian –
(Mária belesikolt az éjbe:
Meghal, meghal a fiam!)

(1928)

Eljő az ÚR

A pálmafáknak lombja ráhajolt
Az útra, melyen a Mester haladt.
Odafele madarak kórusa dalolt
És népek szava zengett itt alatt:
"Hozsánna! Jó az öröklét Királya,
Hozsánna, jó a népek Messiása,
Hozsánna, - Jó az Úr!"

De csalfa népnek csalfa indulatja
Egy hét után már életére tört,
Egy hét sem telt el és durván megtagadta.
Kereszten halt a kínnal meggyötört.
"Bocsáss meg nekik" - így suttogott ajka.
"Bocsáss meg - hisz ezért jöttem e világba!"

... Így halt értünk az Úr.

... Felleg borult az egek kárpitjára
S zokogva sírt a teremtet világ...
- De győztesen felkelt a nap sugára
És beragyogta a bús éjszakát.
... "Halleluja! - mert mi is győztünk Véled,
Feltámadott az Úr!"

Feltámadott és elhagyá a földet.
De ígérete biztat szüntelen:
Ha elkészíti nekünk a lakhelyet,
Eljő értünk és magával viszen.
Szálljon az ének Hozzá mennybe fel:
Jövel Urunk! Már várunk, óh, jövel!

Dicsőség mennyben s béke itt alatt,
Szóljon az ének és zengjen a lant,
A hárfák hangja, orgonák zenéje
Szálljon esdeklőn fel a magas égbe:
"Jövel Urunk, mert sóvárog a szívünk,
Jövel, mert várunk rendületlenül.
Jövel, gyógyítsd meg sok-sok szenvedésünk!
Mellyel a bűnnek Démona gyötör."
Mert Ő hall minket, - hisz Lelke itt van velünk
S eljön hamar! Az idő már kevés.
... Ezért hirdeti világSZerte nekünk:
"Ébredjetek, míg lehet ébredés!"

... Vörös fénnel száll le a Nap az égen:
"Vihar lesz" - mondják öreg pásztorok.
Korunk ezernyi gyászos fellegetében
Hírt küldenek közelgő viharok.
Készüljetek az utolsó viharra,
Mely forgószélként söpri el a márt!
... A bűn és szennyező füstölő romjára
Felépítjük az öröklét honát!

Eljut minden emberhez a földön kéklő ég alatt,
Mint földreszállott égi gondolat:
"Ébredjetek, az idő oly kevés!
Ébredjetek, míg lehet ébredés!
... Időnk rohan ... Már üt a végső óra ...
Egy ... kettő ... három ... négy ... Óh föld lakója
Borulj elé, mert jön, jön már a Mester!
Köszöntsük harsogó örömeinkkel,
Hozsánna! Jó a mindenség Ura!
Hozsánna! Jó az Üdvösség Királya!
Hozsánna! Zengjen ezer hárfá hangja!
Hozsánna! Jó az Úr!

Zábrák Dénes

Zábrák Dénes (1852-1913) a pályája végén 29 évig Sopronban volt lelkész. Egyházunkban kiváló szónok és énekszerző volt. Nagyszámú egyházi beszédet tett közzé. *Krisztus az én életem* cím alatt két kötet jelent meg tőle. Ő fordította le Luther híres postilláját*: *Dr. Luther Márton vasárnapi és ünnepi egyházi beszédei minden rendű és rangú családok lelki épülésére.*

Lutheránus énekkincsünk legnagyobb része nem magyar eredetű, hanem fordítás. A reformáció után sokáig nem volt kottás lejegyzés. Az új tanok új énekkincset hoztak létre a német korálok megjelenésével. Luther és kortársainak hatása jelentős volt, új alapokra került a gyülekezeti éneklés. Javarészt csak azok az énekek maradtak meg, amelyek a Bibliához kapcsolódtak. Lassan de biztosan, anyanyelven „éneklő egyházzá” váltunk.

Zábrák Dénes az 1911-es Keresztyén (Dunántúli) Énekeskönyv összeállításában – ami több teológiai irányt is magában foglalt, így egységes sem lehetett – szerzőként és bizottsági tagként is részt vett. 5 ének és 88 fordítás-átdolgozás fűződik nevéhez. 1957-ben az énekeskönyv átdolgozáson esett át. „Új rész”-t csatoltak hozzá. Itt már csak 2 ének és 69 fordítás-átdolgozás köthető hozzá.

Az 1982-ben kiadott – megújított – énekeskönyvet már több stílus fémjelzi. Az énekek közül, mint szerző, már csak a 296-ost jegyzi. Fordítóként a 62, 182, 260 és 318-as énekeink kötődnek nevéhez.

Most ismét változás előtt állunk. Az országos presbitérium 2021-ben a zsinat elé terjesztett egy javaslatot, amelyben egy megújítandó énekeskönyv igénye szerepelt. 2030-ra kell elkészülnie, az *Ágostai hitvallás* megjelenésének ötszázadik évfordulójára.

* felolvasásra vagy olvasásra szánt igemagyarázat, igehirdetés, esetleg ezeknek gyűjteménye

Ordass Lajos imádsága

URAM! Te a galileai hegyen azt mondtad: "nem Jöttem a törvényt eltörlésére, hanem hogy betöltsen".

Jeruzsálem ezen a napon tele volt ünneplő sokasággal.

A törvény az egész népnek előírta az első tavaszi holdtölte tájára, hogy emlékezzék meg Isten szabadító csodájáról. Ez az ünnep vonzotta föl a fővárosba a végelethatatlan tömeget. Papok szertartásokra készültek úgy, amint azokat a törvény előírta nekik. Hogy a nép és a papok mennyire voltak eltöltve ünnepi örömmel, azt nem tudom. De afelől egészen bizonyos vagyok, hogy akkor Jeruzsálemben sem pap, sem egyszerű hívő az Isten szabadító kegyelméről szóló törvényes rendelkezést olyan igazán szívből nem töltötte be, mint ahogyan Te betöltötted, amikor tanítványaiddal együtt asztal mellé telepedtél a páskabarány elfogyasztására.

Nemcsak így "töltötted be a törvényt".

Míg mindenki más a hagyomány előírásai szerint bemutatta külső áldozatát, addig Te kész voltál önmagadat odaáldozni. Az utolsó vacsora szentségében meghirdetted azt az új szövetséget, melyben Isten minden bűnös előtt megnyitja a szabadulás útját, és kegyelmet kínál neki.

Minden szavadból, melyet tanítványaid erről az együttlétről följegyeztek, kiérzem, hogy milyen kitörölhetetlenül akartad beleégetni tanítványaid lelkébe ennek az utolsó vacsorának a képét.

Szenvedésedet és halálodat sokszor megjelentetted azoknak, akik Hozzád egészen közel állottak. Fülük hallotta a hangot, de lelkük nem értette a szó tartalmát. Most a halott szót látható szóvá tetted. Áldalak, URAM, ezért az elhatározásodért. Így gondoskodtál arról, hogy tanítványaid valóban megőrizték rendelkezésedet és továbbadták. Én a késő utókor gyermeke vagyok. Innen visszatekintve is okom van arra, hogy áldjalak. Evangéliumod ígését a földön sokszor tolmácsolták úgy, hogy az emberek megcsalódtak a szóban. A keresztyénséget "valamivé", "üggyé", "dologgá" tették, és pufogó szónál egyéb nem maradt. Ilyen időkben lett igen fontos az utolsó vacsoráról szóló rendelkezésed. Mert ez mindig egyenesen Reád mutatott, és hirdette, hogy a keresztyénség szíve Te vagy. Itt szétszakadt a mesterséges köd, és a sötétséget áttörő fényben Te jelentél meg: a Szabadító, a Megváltó.

Forrás:

Ordass Lajos: A keresztfá tövében (1955 bőjtje)

„A zene Isten ajándéka, nem emberi dolog. Ugyan- is elúzi az ördögöt, és megvidámítja az embert. Hallatára az ember elfeledkezik a haragról, erkölcs- telenségről, gőgről és minden szenvedélyről.

A teológia után a zenét becsülöm a legtöbbször.

A Szentírásban is azt látjuk, hogy Dávid és Isten többi szent embere az Istenre irányuló gondolataikat versben és énekekben fejezték ki.”

LUTHER: Asztali beszélgetések

Személyi sérülés nem történt!

Istenünk figyelmét és szeretetét már számtalanszor megtapasztalhattuk. Most próbatétel elé is állítja evangélikus közösségünket!

„Alázzátok meg tehát magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. Minden gondolatot őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.”

(1Pt 5, 6-7)

Bizonyára ismert, hogy a teakonyhánkban 2022.02.10-én a déli órákban tűz ütött ki. A pulton lévő bedugott állapotban lévő, de nem üzemelő mikró sütő kigyulladt. A lángok pillanatok alatt elterjedtek és megégették a konyhabútort, a rajta lévő tárgyakat, a felette lévő ablakot. A csempe burkolat lerobbant a falról. A sűrű fekete mérgező füst elárasztotta a földszinti helyiségeinket, a korom belepte a falakat, a berendezéseinket, konyhai eszközeinket.

Az irodában dolgozó Szabó-Lukoczki Ágnes és a templomban szerelő Pirka Lajos testvéreink az észlelést követően azonnal hívták a Tűzoltókat, akik gyorsan megérkeztek és eloltották a tüzet. Az oltóvíz elárasztotta a konyhát. Istennek hála, hogy az időbeni észlelés és intézkedés miatt a tűz nem terjedt tovább és személyi sérülés sem történt. Molnár László gondnokunk irányításával sok önkéntes testvérünk vett részt, közel három hétig a helyiségek koromtalanításában, a használhatatlanná vált berendezések bontásában, elszállításában, mosogatásban és takarításban. Köszönet az önzetlen segítségért az értékes szolgálatért minden testvérünknek, akik azonnal cselekedve, részt vállaltak a helyiségek viszonylagos használhatóvá tételében. A biztosító szakértője felmérte a tűzkár helyszínét, de a mai napig még nem kaptunk összegzést, hogy milyen kárértéket térít. A gyakorlat ismerete alapján sajnos feltételezzük, hogy az avulás érték-számítása miatt a kártalanítási összeg jelentősen kevesebb lesz, mint a helyreállítás, a bútorok és az eszközök pótlásának várható, tényleges bekerülési ára. Az általunk bekért vállalkozói árajánlatok szerint a becsült helyreállítás ára megközelíti az ötmillió forintot. Csempét kell felrakatni, a teljes konyhabútort le kell gyártatni, beépíteni, az ablakot cserélni az ajtókat javíttatni, a fölszint összes helyiségét kifestetni és a megsemmisült eszközöket pótolni. **Elképzeléseink szerint ezek a munkák várhatóan két hónap alatt végezhetők el. A helyiségek bútorainak ki és bepakolása, a takarítása további önkéntes munkafelajánlásokat igényel.**

Az egyházközségünk elnöksége nevében céladomány gyűjtést hirdetünk, hogy a beérkezendő összegekből kifizethessük a tényleges költségeink és a kártalanítási összeg közötti különbséget. Az elmúlt évtizedekben Istenünk iránti hálával mindig megtapasztalhattuk evangélikus közösségünk áldozatvállalását, amikor a bajban és a nehézségekben kellett összekapaszzkodni.

Erős vár a mi Istenünk!

Kiss László
felügyelő

Menekültek Nagyvelegen

Vágtatlanul – ahogy találkoztunk a menekültproblémával, és ahogy a legjobb szándékkal, tapasztalatok nélkül igyekeztünk a hirtelen otthontalanná váló embertársainkon segíteni. Ezért az egyik, presbitereknek szóló beszámolómat szeretném leközölni.

Kedves Testvérek!

Az ukrainai menekültekkel kapcsolatos személyes tapasztalataimat osztanám meg veletek, hogy ha valaki szándékozik kimenni vagy segíteni, képben legyen valamennyire. András kérte, hogy szombaton Takácsné Hajnalkával és Takács Lacival látogassunk ki Nagyvelegre, az odahelyezett menekültekhez. Az evangélikus gyülekezeti kastélyban lévő szállásra mentünk, ahol 21 kárpátaljai magyar menekültet helyeztek el átmenetileg. Azt kérték, hogy vigyünk almát és kenyeret, kb. ennyi információt kaptunk. Kiderült, hogy Ungvár mellől egy kis faluból menekültek el (ha jól értettem, Nagyrád), mindannyian cigányok, magyar anyanyelvűek de a többség beszéli az ukrán nyelvet, van aki az orosz is. 4 felnőtt, 2 fiatalasszony, egy középkorú házaspár, 17 gyerek a 9 hónapostól a kb. 16 évig, sok a fiú. Pár napja élnek itt, berendezkedtek családonként. Örömmel fogadtak bennünket, mi főleg a felnőttekkel beszélgettünk. Kiderült, hogy ahonnan ők jöttek még nem volt semmiféle harci cselekmény, de rossz híreket kaptak, fenyegetve érezték magukat, és amikor elterjedt a hír, hogy buszok jönnek és viszik őket, egy-két óra alatt döntöttek, összekapták a legfontosabb holmikat, a gyerekeket és útnak indultak az ismeretlenbe. A férfi meg is jegyezte: lehet, hogy elkapkodták a menekülést. Elmondásukból kiderült, hogy előtte normálisan éltek, dolgoztak, nevelték a gyerekeiket. Először Fehérgyarmatra vitték őket, majd valamifajta ismeretség révén Budapestre kerültek, két helyen is kollégiumban laktak. Nagyveleg már a 4. helyük és innen is viszik őket Súrra. A férfi magyar állampolgár is, Csehországban dolgozott utoljára. De dolgoztak Magyarországon, több helyen is, van ahol megkapták a fizetésüket, van, ahol nem. Most a tétlenség, a kiszolgáltatottság nyomja őket és nem értik miért viszik őket mindig tovább. Néhányuk a baptista gyülekezethez tartozik, mutattak fotókat a bementetésükről. Láttuk, hogy rengeteg holmit odahordtak a menekülteknek: készételek, konzervek, liszt, cukor, búzadara, száraztészta, kekszfélék, higiénés holmik, babapelenka stb. Van rendes ágynemű.

Amit tudni kell illetve segítséget igényel:

- A szálláshely, a lakóival együtt tiszta, rendben tartott, a konyhát folyamatosan használják, főznek, ha van miből.
- A meleg ebédet minden nap hozzák nekik
- Elmondták, hogy a gyerekek nem eszik meg a konzerveket, a konzerv készételeket, a bébiételt, mert nem szoktak hozzá. Megkóstolták, de nem ették meg. Ezért is örültek, mikor vittünk almát, tojást, krumplit és azonnal készítették a bundáskenyeret, sütötték a krumplit.
- Sok gyerekholmit kaptak, felnőttruhát viszont alig vagy a méret nem jó. Nagyon vékonyak és az egyikük alácsont. Az egyik fiatalasszony kontósban és egy textilféle házipipőben hagyta el az otthonát. Elmondása szerint olyan gyorsan kellett elkészülnie, hogy csak a kisbabájának kapkodott össze holmikat, neki még mindig nem volt rendes ruhája, lábbelije. (Ezt azért nem értettem, ez a negyedik

szálláshely, hogy-hogy nem sikerült megfelelő holmikat összeszedni neki). Érdemesebb személyre szabottan ruhát keresni nekik.

- egy fiatalasszony éppen szült és kórházban volt. A többi 6 vagy 7 gyerekére a többiek vigyáztak

- A gyerekek között, bár jártak iskolába, nem mindenki tud írni olvasni. Magyar iskolába jártak, de vagy nem tanultak semmit, mert rossz volt az oktatás, vagy nem volt tanítás egyáltalán, először a Covid miatt, utána a háború miatt bezárták az iskolákat. Amitől elszorult a szívem: odajött hozzám egy 8 éves és egy 15 éves kislány, hogy ők szeretnének megtanulni írni-olvasni. Szerintem a legfontosabb lenne az ő oktatásukat mihamarabb megoldani, bevonni őket az oktatásba. Akár keresni egy nyugdíjas tanítónőt a környéken, aki foglalkozna, főleg a teljesen írástudatlan két gyerekkel. (lehet, hogy több is van, a rövid idő alatt ennyit sikerült kideríteni).

- A gyerekek nyugodtak, udvariasak, jól viselkedtek míg ott voltunk, de a tétlenség bármit is kihozhat belőlük. Szóval számukra oktatás vagy más foglalkoztatás, mihamarabb. Ami nem csak szórakoztatás. Nem láttam könyveket, kifestőt, társasjátékot. Volt valamennyi játék, focilabda, tollaslabda-féle, a kamaszoknak pedig a biliárd és a csocsó, aminek a zaja mindenki agyára megy. Televízió nincs.
- A férfi munkát szeretne találni míg itt vannak, korlátozza egészségi állapota.

- amit tudnak használni: krumpli, tojás, gyümölcs-főleg alma, kechup, húsféle esetleg, gyerekeknek édesség, olaj, -Védőnő járt kint és az orvos is megy, ha hívják, tehát az egészségügyi ellátásuk is megoldott.

- Mint utólag kiderült számunkra, gyülekezetünkben meglátogatta őket Kozma Tamás a fiatalokkal, ezt áldásként élték meg, nagyon hálásak voltak az együtt töltött imádságos-énekes alkalomért.

Reménykedjünk, hogy mihamarabb hazatérhetnek. Amíg nem, törődjünk velük. Én a gyerekek tanításáért drukkolok. És még egy dolog, kérem, hogy tájékoztassuk egymást, ha bármit is lépünk az érdekükben. Hogy a jó szándékok ne keresztezzék egymást.

Erős vár a mi Istenünk!

2022. március 12.

Mészáros Magdolna

Kiegészítés: Molnár Lacival néhányszor még meglátogattuk őket a hét során, vittünk élelmiszert, tisztasági dolgokat, könyveket az ellátásukhoz, beszélgettünk velük. Közben megszületett a kisbaba, Violetta, és ő is odakerült édesanyjával a szállásra. Kozma Tamásék még mentek, fociztak a gyerekekkel. Elkezdődött a tanításuk is, önkéntes alapon. Próbáltunk egy-két gondjukon segíteni, de be kellett látnunk, hogy ilyen távolságból, a helyi viszonyokat nem ismerve nem mi fogjuk megoldani a problémáikat. Ez a csoport hétfőn Súrra megy, talán május végéig maradhatnak ott. Közben, a híreket hallgatva rá kell döbbernünk, hogy ez a háború elhúzódik és ki tudja, utazásuk mikor és hol ér véget. Ami azt jelenti, hogy a segítők kezdeti lelkesedését fel kell váltás a kitartó gondoskodás. Isten adjon erőt ehhez mindannyiunknak!

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<https://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

bencze.andras@lutheran.hu

Czető Anita Kata beosztott lelkész

E-mail:

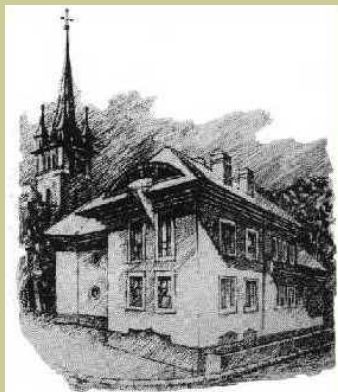
kata.molnar14@gmail.com

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikus>

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozseg

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1 %-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

RENDSZERES ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Székesfehérvár

Vasárnap 10, 30 h **Istentisztelet**

Párhuzamosan gyermek istentisztelet: Az Istentiszteletre érkező családok közösen ünneplik a vasárnapot, a gyermekek az igehirdetés alatt számukra érthető és élvezhető módon hallgatják és tapasztalják az igét a gyülekezeti házban, majd visszatérve a templomba, szüleikkel együtt zárják az istentiszteletet.

Hétfő 8, 30 h **Imaközösség** (Közös imádság a gyülekezetért, egyházért és személyes dolgainkért.)

Hétfő 16, 30 h (két hetente) **Kézműves kör** (Segítő céllal, egymástól tanulva készítjük alkotásainkat. 10-120 éves korig várjuk szeretettel a Testvéreket.)

Hétfő 18, 00 h **Elmaradt hittan** (Beszélgető kör hitről és önmagunkról.)

Kedd 15, 00 h **Gyülekezeti bibliaóra** (A következő vasárnap igehirdetésére készülünk.)

Havonta egy alkalommal keddenként 14 órától: **Nyugdíjas klub**

Szerda 16, 30 h **Gyülekezeti hittan óra**

(Óvodás kortól konfirmációig várjuk a gyermekeket és a szülőket.)

Szerda 18, 00 h (havonta, előre megbeszélt időpontban) **Férfikör**

Szerda 18, 00 h **Énekkari próba**

(Istentiszteleti szolgálatra, hangversenyre készülünk, családias légkörben.)

Szerda 18, 30 h **Felnőtt konfirmációs felkészítő** (előre megbeszélt időpontokban)

Péntek 16, 30 h **Mustármag – ifjúsági klub** 7. osztályos fiataloknak

Péntek 17, 30 h **Nagyfi** – idén konfirmációra készülő és már konfirmált fiatalok foglalkozása.

Fehérvárcsurgó

Vasárnap 9, 00 h **Istentisztelet**

A hónap 3. vasárnapján az istentiszteletet 17 h órakor tartjuk: Reménység, Öröm, Nevetés Órája

Gárdonyi – Református Gyülekezeti Ház (Bóné Kálmán utca 8.)

Vasárnap 9, 00 h (a hónap páratlan vasárnapjain) **Istentisztelet**

TERVEZETT PROGRAMJAINK

Székesfehérvár

Április 10-én, Virágvasárnapon 9.00 órától családi istentisztelet a gyülekezeti teremben (Rövidített liturgiával, a gyermekek számára is érthető módon, ifjúsági zenével, a hittanos gyermekek és családjaik szolgálatával ünnepeljük a vasárnapot. A legkisebbeknek játszósarkot alakítunk ki.)

Április 11-16. hétfő-szombat 18, 00 h Nagyheti áhítatok – Jézus hét szava a keresztfán. Benne:

Április 14. Nagycsütörtök 18, 00 h az úrvacsora szerzésének ünnepe

Április 15. Nagypéntek 10, 30 h Jézus kereszthalálának megemlékezése,

18, 00 h Passióolvasás

Április 16. Nagyszombat 23,30 h Feltámadás liturgia

Április 17. vasárnap Húsvét 10,30 h Istentisztelet

Április 18. Húsvét hétfő 10,30 h Istentisztelet

Április 22. péntek Egyházmegyei ifi, Bakonycsérnye

Május 1. vasárnap 10, 30 h Anyák-napi istentisztelet a templomban

Május 14. szombat 16:00 Konfirmációi vizsga

Május 15. vasárnap 10:30 Konfirmációi Istentisztelet

Május 15. vasárnap 16 h Szeretevendégséggel egybekötött ünnepi hangverseny az énekkar fennállásának 35. évfordulója alkalmából

Május 20-22. Egyházmegyei építő tábor (ifjúsági), Nagyveleg

Június 11. szombat Közösségi nap (a helyszín egyeztetés alatt)

Június 19. vasárnap 10, 30 h Tanévzáró istentisztelet a templomban

Fehérvárcsurgó

Április 17. vasárnap Húsvét 9,00 h Istentisztelet

Gárdonyi

Április 17. vasárnap Húsvét 9,00 h Istentisztelet